

СТРАХ ЗА ДЕПОРТАЦІЮ СЕРЕД ЧУЖИНЦІВ

ВАШИНГТОН. — До рук урядових кол наптівають анонімні листи, в яких автори признаються, що приїхали до Америки нелегально і, хоч жили цілий час як поправні громадяни і високо цінять свій побут в Америці, бояться зареєструватись. Вони мають страх, що їх відправлять з Америки. Вслід за тим власті подали заклик до того роду людей, щоб вони таки зареєструвались, бо це може влєкшити їх долю. Колиж не зареєструються, то їх знайдуть скорше чи пізніше, а тоді їм вже нічого не допоможе. Власті беруть під увагу нелегальний приїзд і коли хтось викажеться, що жив в Америці цілий час як примірний громадянин, йому можуть зробити виїмок і його не депортують. Також власті роблять виїмки для тих осіб, що в Америці заклали свої родини й пов'язані родинними вузлами з родовитими американцями. Згляди є також супроти тих, яких депортація викликає ім велику маеткову втрату.

ДАЕС ЖАДАЄ ГРОШЕИ НА ДАЛЬШУ РОБОТУ.

ВАШИНГТОН. — Голова дослідчого конгресового комітету, Мартин Даес, зажадав від конгресу нових сто тисяч доларів, на продовження своєї роботи. Він сказав, що він назбирав велику масу цінного матеріалу про роботу п'ятої колонії в Америці, а навіть зложив листу зложену зо сто тисяч осіб, які свідомо, чи не свідомо насаждали до підірвних організацій. Даес говорив, що внаслідок певних обставин, він може краще розкривати роботу підірвних організацій, ніж Федеральне Бюро Інвестицій. Далі говорив, що відтепер всі переслухання він буде переводити тайно, бо переконаний, що деякі свідки навмисно кидають підозріння на немих собі осіб і організацій та приписують їм тавро комуніста, або нациста. „А такі підозріння“, говорив Даес, „в кожний час неважкі, від першпунж хвилі в них містяться загроза життя“. Даес поновив своє домагання до конгресу щоб узаконити всі ті чужинецькі організації, які підлягають чужим урядам і ведуть тут підірвну роботу.

ЗІЗНАННЯ КАПІТАНА „АМЕРИКАН ЛІДЖЕН“.

НЮ ЙОРК. — Корабель „Американ Ліджен“ разом з дев'ятьма сотками американських утікачів з Європи і норвезькою княжною Мартою та її трьома дітьми, приїхав по небезпечній подорожі щасливо до Нью Йорку. Капітан корабля, Торнінг, заявив, що той шлях, яким їхав корабель, а який був викреслений властями в Вашингтоні, був найдовший і найнебезпечніший. Чому уряд вибрав той шлях, йому, капітанові, не відомо.

ЮНІЙНИЙ СПІР АРТИСТІВ.

НЮ ЙОРК. — Найчільніші співаки і музики, як Кірсен Флягштад, Гледіс Свартут, Алберт Сполдінг, Яша Гайфец, Лоренс Тибет, подали скаргу до найвищого суду на предсідника юнії Американської Федерації Музиків, Петріля, за те, що Петрілю грозило їм заборонаю виступати донебудь на сцені, чи в радіо, коли вони не вступлять до його юнії. Вони вже належать до юнії, але до своєї, що зветься Американським Гільдом Музиків. В скарзі подано, що Петрілю є справжнім диктатором в юнії. Він має особисте право викликати страйки, карати тяжкими карами членів, а навіть змінювати статут юнії, коли йому цього захочеться. Вони назвали його „малим Гітлером“.

НЕ МОЖУТЬ ПОЗБУТИСЬ ГЕНГСТЕРСТВА В ЮНІІ.

НЮ ЙОРК. — Окружна рада юнії кімнатних маярів подала прохання до головного предсідника Американської Федерації Праці, Вільяма Гріна, щоб той забрав ім з юнії відомого генгстера і ракетіра Джекоба Велнера, що недавно був караний тюремною за вимушування, а тільки вийшов з тюрми, добився до того, що його знов вибрано юнійним „бизнесовим агентом“.

СТО КОМУНІСТІВ ВИКИНЕНО З „ДОБЛЮ ПІ ЕЙ“.

НЮ ЙОРК. — Головний директор ньюйорського „Доблю Пі Ей“, Сомервел, викинув чергових сто робітників, які зареєструвались в останніх президентських виборах як комуністи. Разом викинено всіх комуністів понад 200. Правдоподібно що супроти деяких підуть кримінальні докождження.

ВИЛКІ ГРАТУЛЮЄ ДЖАНСОНОВІ.

ЛОС ЕНДЖЕЛЕС. — Вендел Вилкі вислав граціяційну депешу сенаторові Гайремові Джансонові, який в біжучих сенатських виборах дістав величезну більшість. Джансон належить до Демократичної Партії, але внаслідок розбіжності поглядів з урядом відносно заграничної політики, попав у неласку Рузвелта. Рузвелт назвав його „неліберальним“. Вилкі підкреслив в депеші, що американський нарід знає краще, хто ліберальний.

СЕНАТ УХВАЛИВ ЗАКОН ПРИМУСОВОЇ СЛУЖБИ

ВАШИНГТОН. — Сенат більшістю голосів, 58 проти 31, остаточно ухвалив закон, на основі якого прийнято в Америці, перший раз за цілої історії, засаду примусової військової служби в часі миру. На основі цього закону наступить у короткому часі бранка річників між 21 і 31 роком життя. З тих річників можна набрати 12 мільонів вояків, а для армії покищо потрібно лиш чотири і пів. Тому власті будуть брати до війська в першу чергу нежонатих людей і таких, які не мають на удержанні родини. Також увільнені будуть від служби всі священники і студенти духовних наук. Сподіваються, що цей закон перейде впродовж кількох днів також у палаті представників й звідтам піде до президента до підпису.

СПИСОК КАПІТАЛУ

Водночас з ухваленням закону примусової служби сенат ухвалив ще другий закон, який викликав серед американського загалу немале вражіння: закон, яким уряд може підчинити під державну контролю капітал, себто фабрики, та всякі інші економічні і фінансові підприємства, колиб ті не хотіли співпрацювати з урядом в напрямку національного зброєння. Цей законопроект викликав у сенаті дуже гарячу дебат. Противники цього законопроекту говорили, що це ніщо інше, тільки провадження в Америці диктатури. Бо під „капіталом“ можна розуміти все, не лиш фабрики але також радія, газети і т. п. На основі цього закону уряд, коли вважатиме, що ці підприємства не співпрацюють з урядом в цілі національної підготовки, може підчинити їх під свій диктат. Деякі сенатори говорили, що наступні президентські вибори наберуть характеру референдуму — чи має Америка піти до війни, чи ні?

БОМБАРДУВАННЯ ЛОНДОНУ І БЕРЛІНА ЗБІЛЬШАЮТЬСЯ З КОЖНИМ ДНЕМ

Для мешканців столиць Англії й Німеччини летунські налети стали вже звичайним явищем. Нема дня, щоб вони не повторялись. Населення не спить цілими ночами, бо чути свист, гук і таракання протилетунських гармат, а небо в полуміннях від запальних бомб, бо наразі такими воюють, коли їде про бомбардування Лондону і Берліна. Що ті напади збільшуються, пізнати найкраще по тім, що останній нічний налет на Лондон тривав сім годин, а на Берлін майже три години. Як в одній так і другій столиці горіли дома, запалені бомбами, а також чути було вибухи. Та огні скоро погашували. Крім того були налети днем на різні міста Англії й Німеччини. Про налет на Лондон доносять, що він зачався злегка, а зростає з кожною годиною так, що при кішці був найсильніший. Бритійський комунікат каже, що зістрілено на протязі того дня найменше 24 німецькі літаки, при чому втрачено 8 британських летунів. Зокрема згадується про британські бомбардування німецьких пристаней в Кіль і Вільгельмсгафен. Знову німецький комунікат каже про „нічні масові налети“ на різні частини Англії, при чому знову підкреслюється, що завдання тих налетів: цілковито знищити Англію.

ПРО ШКОДИ, ЗАПОДІЯНІ НІМЕЧЧИНОЮ БОМБАРДУВАННЯМ

Бритійський уряд видав звідомлення про наслідки британських налетів на Німеччину. Стверджується, що тими налетами і бомбардуваннями нанесено Німеччині величезну матеріальну шкоду. Знищено фабрики, де вироблювано синтетичну газоліну. Далі нароблено великої шкоди ріжним рафінеріям нафти. Понищено пристані та комунікаційну систему, зокрема водну. Але найважніше те, що підкошено мораль населення. Робітники не можуть працювати в фабриках, а часто мусять переходити до інших міст, як от в рурській області, бо там, де перебувають, фабрики позамикано через постійні британські бомбардування.

ПОЛІЦІЯ ПОМАГАЄ ЗЛОДІЄВІ

ЕЛМКРІК, (Небраска). — Симон Лейкак, нічний поліцей, чемно помагав шоферові, що їхав автом, заложити свіже колесо. В складі гумових коліс завважили потім, що бракує одного колеса. Наступного дня прийшло колесо з пересилкової компанії але за післяплатою. Це на доказ, що справді колесо було вкрадене, а поліцей помагав його закладати на авто.

ПО 360 ЛІТАКІВ В КАНАДІ МІСЯЧНО

До міста Геліфексу в Новій Шотії загостив був 13. серпня Дост. С. Д. Гав, міністер амуніції й засобів, і сказав, що до Нового Року Канада зможе виробляти місячно по 360 літаків. А це, як на Канаду, то зовсім добрий вигляд, коли візьмемо під увагу, як мало літаків Канада виробляла на початку війни.

НАВІТЬ І ГЕРСТА МОЖУТЬ ЗЛІЦИТУВАТИ.

НЮ ЙОРК. — Континентал Бенк енд Трост Компані внесла позов до Найвищого Суду південної частини стеіту Нью Йорк, щоб виставити на ліцитацію підприємства Герста і Брисбейна, а то Варвик Готель та Зігфелд Тейтр у Нью Йорку за несплачення відсотків від першої табулярної позички („моргеджу“) в сумі \$4,844,750.

„ТАЙНА“ СОВЕТСЬКОГО НАПАДУ НА РУМУНСЬКУ ТЕРИТОРІЮ

БУКАРЕШТ. — Юджін Ковач, кореспондент часопису „Ди Нью Йорк Таймс“ з Букарешту, вияснює советсько-румунські воєнні сутички на советсько-румунській границі тим, що має бути умова між Румунією і Советами, що ті останні ввійдуть на румунську територію в тій хвилі, коли Румунія згодиться у Відні відступити Мадярщині Трансильванію. Виходилоб, що Совети є проти скріплення Мадярщини, а піддержують Румунію.

Полоджено „інцидент“.

Далі подається, що румунський посол в Москві обговорив справу згаданих сутичок з советським прем'єром Молотовом. Вирішено справу цього „крівавого інциденту“ на советсько-румунській границі в такий спосіб, що коли їде про Румунію, то вона вже скінчена. Решту вирішить спільна советсько-румунська комісія.

„ВІСЬ“ У ЗГОДІ З МОСКВОЮ.

РИМ. — З того, що передають американські кореспонденти з Італії про советсько-румунські воєнні сутички, виходить, що Німеччина й Італія не лякається ніяких комплікацій з боку Советів. Виглядає, що вони дістали повну гарантію, що Совети будуть заховуватись спокійно та не порушуватимуть спокою в полуднево-східній Європі. Значить, що й справа Трансильванії мусіла бути обговорена теж і з Советами.

У ТЯЖКОМУ ПОЛОЖЕННЮ.

РИМ. — Італія стоїть по стороні Мадярщини в її спорі з Румунією. Пригадується давню приязнь, а з нею і те, що Італія стала по стороні Мадярщини в справі Карпатської України. Та тепер, коли їде про те щоб забрати Румунії Трансильванію, справа комплікується тим, що вже і Румунія стоїть отверто по стороні „осі“. А далі важне й те, що Румунія відіграє важну роль на Балкані. Тому її ослаблення не є на руку Італії й Німеччині.

ОСТАТОЧНО ВИРІШАТЬ.

ВІДЕНЬ. — У тій самій Белведерській палаті, де в 1938 р. вирішувало долю Чехії, Словаччини і Карпатської України, вирішувать тепер справу Трансильванії. Наистинні кола кажуть, що не будуть „натискати“ на ніяку сторону, а змагаються до того, щоб Румунія погодилась з Мадярщиною. Але панує переконання що Німеччина й Італія подиктують і так вирішать мадярсько-румунський спір. Замітне те, що перед нарадами у Відні, відбулись наради в канцлера, в яких взяли участь Рібентроп і Чіано, міністри заграничних справ Німеччини і Італії.

ТАЙНІ НАРАДИ ГІТЛЕРА З МУСОЛІНІЕМ.

ЛОНДОН. — Стверджують, що тими днями мали відбутись тайні наради між Гітлером і Мусолініем, на яких обговорювано роль Сталіна на Балкані. Виглядає, що Сталін веде свою окрему політику щодо Балкану, перетягаючи на свою сторону Румунію і Болгарію. Має йому іти про те, щоб відіграти Німеччину від Чорного моря. Можливо, що Сталін розходиться головню про те, щоб створити таку ситуацію, в якій він міг би знову щось виторгувати від Гітлера, щоби за якусь уступку.

СОВЕТИ ЗАПРОШУЮТЬ ПОЛЯКІВ ДО МОСКВИ.

МОСКВА. — Зі Західної України виїхало до Москви велике число поляків, професорів, вчених, журналістів й інших осіб, що займаються культурною працею. Виїхали вони на запрошення советського народного комісара освіти. Між запрошеними є багато професорів бувших польських університетів. З того, що подають про це польські джерела, виходилоб, що Москві не вдалося досі перетягнути поляків на свою сторону. Поляки, як вони кажуть, не читали московських газет, хоч в тих газетах були спеціальні артикули, присвячені славним полякам, як Шопенові, Падеревському, Пілсудському і т. д. Ось ті статті, мали бути признані на те, щоб здобути прихильність поляків. І мали бути писані найкращими советськими письменниками. Та все те не помагало, московських газет поляки не купували і не читали. Так кажуть поляки. І додають, що вони теж протестували проти радіових програм, що не передавали творів польських композиторів. Отже, ніби тому, щоб ті всі недомагання усунути, запрошено до Москви польських освітних робітників на наради, на яких має бути обговорена справа створення „советсько-польського культурного центру“.

„БРИТИСЬКА ІНТРИГА“.

ВІШІ. — Так називає уряд маршала Петена повстання в французькій Африці. Каже, що його підняли деякі племена під напором Англії, що хотілаб загарбати французькі посілости, як це вже нераз бувало. Далі цей уряд заперече поголоску, будтоби він віддав Німеччині 800 французьких літаків, що були в Африці.

ОБОРОННА РАДА. — Президент Рузвелт в оточенні Канадійсько-Американської Оборонної Ради. Зліва направо: Капітан Гері Гил, посадик Ля Гвардія, Полк. Дж. Т. МекНерні, през. Рузвелт, капітан Фарест Шерман, поручник-генерал С. Т. Ембик і Дж. Д. Гикерсон.

"СВОБОДА" (UKRAINIAN DAILY)

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays
by the Ukrainian Press and Book Company, Inc.
at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J.
on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103
of the Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

За оголошення редакція не відповідає.

Письмовий текст оголошення має бути в адміністрації 48 годин перед
появою числа, в котрім оголошення хоча мати своє оголошення.

За кождо зміну адреси платиться 10 центів.

3 Канади належить посилати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.

Тел. „Свободи“: BErgen 4-0237. — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016.
4-0807.

Адреса: "СВОБОДА", P. O. Box 346, JERSEY CITY, N. J.

СПОВНИТИ ОБОВ'ЯЗОК РЕЕСТРАЦІЇ

По цілій Америці вже переводиться реєстрація мешканців краю, що не є його горожанами. Та реєстрація, як відомо, получена теж і з відбиванням пальців. Часописи приносять нам уже картини з цієї реєстрації, а на них бачимо, як то відбивають пальці ріжним визначним особам, що перебувають в Америці, а не є американськими горожанами. Це робиться в першу чергу на те, щоб переконати загаль, що реєстрація і відбивання пальців не є нічим таким, що обиджує людину, ні тим, що має щось спільного зі заплідженням людини в злочинстві, чи теж з браком її лояльності до Злучених Держав.

Як знаємо, в Злучених Державах велася довгий час завзята опозиція проти реєстрації, а ще більше проти відбивання пальців. Ті, що тому противились, побоювались, що це буде початком до вкорочування горожанських вольностей. Іншими словами, вони побоювались, щоб з добре задуманого діла не започаткувалось таке, що доведло до того нещастя, що тепер діється в Європі, зокрема в тих краях, що є під владою диктатур. Та тепер знаємо з урядових виступів, також і з боку президента краю, до чого змагає реєстрація. Знаємо, що уряд є рішучо проти використання цієї акції для переслідування чи обтягування тих чужинців, що заховуються поряд, себто, що не роблять нічого такого, що підкопувало б силу держави, ні не зв'язуються з такими підливними організаціями, що є на службі чужих держав і ведуть в їх користь підливну роботу.

Коли зважити те, що сталося з європейськими державами, що потрапили в останніх часах своєю незалежністю, то не треба дивуватись, що й Злучені Держави держаться на острозі й не допускають до того, щоб їх ослабляли чужинські сили і впливи. Далі треба мати на увазі, що Злученим Державам іде ще й про те, щоб ті демократичні ідеї, що так дорогі американському народові, не були підірвані чужинськими ідеологіями, що противні демократичному духові й демократичній системі правління, що є зв'язане з т. зв. „п'ятою колоною“, про яку тепер так багато мови.

Ще раз пригадуємо усім тим українцям, що живуть в Америці як не-горожани, щоб сповнили вимогу держави. Зазначуємо, що найкраще й найрозумніше поступити той, що подасть при виповнюванні формулярів чисту правду. При тому звертаємо увагу наших політичних клубів, щоб старались допомогти усім тим українцям, що не знають добре англійської мови, щоб формулярі були виповнені згідно з приписами закону. Ось така робота повинна входити в програму діяльності клубів. А також було б добре, щоб справу реєстрації пояснювати і по інших організаціях, а навіть звертати увагу на її вагу теж і в церквах.

СОВЕТИ І ДАРДАНЕЛІ

Сталін в ролі собирателя й імперіяліста.

Кажуть, що Сталін воскресає давню царську Росію. На те вже всюди звернули увагу. Тому і пишуть, що чим далі, тим стає ясніше, що Сталін переміняється не тільки в старого російського націоналіста, але став новомодним російським імперіялістом, бажачи в тому перевищити своїх попередників, що їх тепер виславля, себто таких як Олександр Невський, Петро I, Катерина II, чи інші з царського роду Романових. Ось тому він тепер не тільки збирає докупи „істинно руські землі“, але іде по нові. А між іншим посягає по Дарданелі, себто по те, про що століттями мріяли російські цари, а чого не могли досягнути.

Ось про ту останню справу пише дуже інтересно Джек Ендерс, стараючись висвітлити, чому саме Сталін бажав дістати контроль над Дарданелами.

Хто панує над Константинополем — володіє світом.

Так сказав Наполеон. І від його вислову починає Ендерс і свої виводи.

У часах Наполеона не було Суєзького каналу. Також не було питання нафти. Китай був замкнений для західного світу. Японія й Росія дрімала, а Індія почала щойно пробуджуватись. Велика частина східної торгівлі йшла через Чорне море, а описав через Дарданелі. Було багато планів за життя Наполеона, щоб получити каналом Червоне море до Середземного. І хоч уяви імператора брали під увагу всі ті речі і можливості, то його передбачування не були нічим більше, як тільки тим, що кожний інтелігентний чоловік міг тоді сказати. Правдоподібно були такі люди, що це казали, але вони не були Наполеонами. Тому й їхні слів ніхто не передав пізнішим поколінням.

Сталіна часто впадіннюють до Петра I. А чому? Бо Петро був першим російським модерним володільцем, що простягнув руку на Дарданелі. Робити ось таке порівняння є такою самою наївністю, каже Ендерс, як брати за велику і незмінну правду те, що сказав Наполеон. Бо побережжя Чорного моря були в часах Петра в турецьких руках. Тому, коли боровся з турками, він не міг з браку флоту вдержатись у здобутій кріпості Азов і мусів її звернути. Він ніколи навіть не дістався близько

Дарданелів. А мав стільки нагоди на їхнє здобуття, як і має Гітлер на здобуття Великої Британії. Пізніше, як він збудував флоту, яку він з технічних причин міг збудувати тільки на півночі свого краю, він розгромив Швецію, яка контролювала Балтик. І так здобув доступ до цього моря. Тим він вдовольня і поглинув турків у спокою. Додатково до цього, перша по ній, далеко пізніше, Росія запанувала над Чорним морем.

Чому саме Дарданелі?

Перед Петром Росія була цілковито замкнена на суші і мала доступ до откритого моря тільки через Архангельськ, якого то пристано не можна послугуватись у зимі. Треба пам'ятати, що коли в тих часах якийсь край мав контроль над Балтиком або Дарданелами, то це значило цілком щось іншого від того, що воно значить тепер. Тоді не було міжнародного закону в тим значінню, що тепер. І коли державі, що мала контроль над морем, не подобалося те, щоб кораблі переїздили через проливи чи нею контрольовані води, то вона їм на це не дозволяла. Перед заведенням залізниць такий стан був дуже прикий. Це щось таке, як є тепер, в часі війни. І саме це зближає нас до головної справи, до того, чому Росії потрібні Дарданелі.

Константинополь вважається через цілі століття містом найбільше в світі природою обгородженим. Це без сумніву було так навіть до останньої війни. Всі ми пам'ятаємо Галіполі. Але чи це є ще правдиве й тепер? Чи можуть Константинополь і Дарданелі остатись проти теперішньої облоги на суші, з боку моря та з повітря? Цього ще не доказано, але, якщо не помиляємося, то ніщо не прикрається, що могло би повалити це твердження в теперішній війні.

Поза замком і решіткою.

У кожному випадку, одною з засад британської політики на протязі століть, а особливо від Кримської Війни, було те, щоб держати Росію поза замком і решіткою. Замком були Дарданелі, а решіткою британська флотія. Росія, беззастановно і даремно протестувала і виступала проти свого уязнення: Діялося це більше для престижу, як з практичних причин. У часі миру це нічого не значило, бо переплив кораблів через Дарданелі був

свобідний для всіх держав. А в часі війни, якщо це була війна проти Англії, це також не мало великого значіння, бо Росія ніколи не мала флоту, з якою відважилася воювати на морі з Великою Британією. Розуміється, що Росія могла би боронити проливу, навіть проти британської флотії, якщо вона мала Дарданелі в своїх руках. Однак це не було лиш виною Британії, що Дарданелі не належали до Росії. І Росія осягнула би ті самі висліди на випадок війни, якщо була жила в дружбі з Туреччиною. Та не будучи на приятельській стопі з Туреччиною, Росія дорого заплатила за те в останній світовій війні. І Британія також заплатила дорого, що не потрапила прийти до порозуміння з Туреччиною. Та все те маєте тепер цілком інакше.

Отворення Дарданельських проливів.

Британська політика держання Росії замкненою на Чорному морі напіралася на це, щоб воєнні кораблі ніякої держави не мали права переїзду через Дарданелі. Однак в 1923 році, коли Туреччина вийшла відновленою з програної війни, вона почала домагатись повної свободи в управі проливами, а міжнародна Конвенція щодо проливів, в якій взяли участь всі європейські більшості, признала Дарданелі откритими, за згодою Британії. Давня мрія Росії сповнилася. Однак тепер вона почала завзято протестувати проти цього отворення. А причиною цього було те, що вона не мала нічого, з чим могла би виїжджати з Чорного моря, а багато інших держав мали подостатком такого, з чим би могли виїжджати до Чорного моря. Росії це не подобалося. Але кінці вона мусила вспокійтись і підписала постанову Конвенції.

Коли в 1939 р. підписано російський пакт про ненапад з наслідок цього вибуха війна, то тоді загально прийнято, що Сталін має пляни щодо Константинополя.

Тут злучилися разом дві речі: причина й нагода. Та у вересні м. р. нагода не була настільки ясно помітна, а причини рішучо не можна було тоді передбачити, хіба, що хтось прийме за дійсну політику казкові оповідання про те, що Сталін є новий Петро I. Але це була війна, а в війні можна всього сподіватись. Так і сталося.

Тепер є причина й вона виясняє, чому Сталін рухається. Причина ця, каже Ендерс, є очевидна: побити Німеччину без посереднього помагання Англії. Та не є виключена можливість, що Сталін може на-

в'їти активно заангажуватись у війну проти Гітлера, якщо це буде конечно потрібне.

Не протиросійська комбінація. Є багато можливих способів розумування, однак всі ведуть до того самого заключення. Візьмим насамперед найширший спосіб думання. Можливо, що Сталін боявся через довший протяг часу протиросійської комбінації між нацистичною Німеччиною й іншими потугами і що його страх був причиною його пакту з Гітлером. Навіть, через якийсь час по вибусі війни цей страх міг існувати. Що він даліше не існує, можна бачити по його поступуванню з Румунією. Якщо потреба якогось доказу, що це поступування переведено без відома Німеччини, то його знайдеться в відмові Німеччини дозволити Мадярщині зайняти Семигород. Бо, якщо Мадярщина вмаширувала до Румунії, то було би правдоподібно, що Росія не задержалася би поза Прутом. Поміч Мадярщині Росія могла б уважати як неприязний поступок Німеччини, а ні Гітлер, ні Сталін, не хочуть війни один проти одного. У кожному випадку нетепер.

Якщо Німеччина програє війну, то вона правдоподібно буде мати соціальну революцію. Франція правдоподібно піде тим самим шляхом. Що Італія зробить, не буде мати великого значіння. Однак і там можлива є революція, як обставини будуть тому сприятливі.

Ніхто не зможе ставити спротиву Сталінові, якщо він водночас забере решту Балкану, а велика цільність буде таким успіхом, про осягнення якого Росія не снила від соток років. Припустити, що Сталін не зробить при цій нагоді щось такого, що буде на шкоду Британії, було би абсурдом.

Що Сталін працює згідно з цими плянами можна переконатись по способах і наслідках його недавнього поступування. Якщо він хотів Дарданелі лиш для приемности, щоб їх мати і був поладив цю справу в приятельський спосіб з Туреччиною; оскільки це залежить від Туреччини, то він міг би був зробити все те, що тепер буде робити, не займаючи насамперед Басарабії. Але він зняв Басарабію, бо якщо він зняв насамперед Дарданелі, то Німеччина була би приневолена з поспіхом вмашувати до Румунії. Сталін мусів би був зайняти тоді румунські нафтоні поля й усадовитись над Дунаєм, заки би він міг був посунутись даліше на південь.

А якщо він хоче Дарданелі тепер, то чи хоче він їх в цілі висилки своїх субмарин на Середземне море? Проти ко-

го? Крім того, якщо він хотів того, Туреччина радо дозволити би його субмаринам у кожний час на переїзд. З арміями, приміченими в Басарабії і європейській Туреччині, він є готов до остаточного удару.

Якщо щось задержало Сталіна досі від откритого виступу за своїми намірами в справі Дарданелів, то це привабливість італійської флотії. Якщо, Чорчил не відтягнув ні одного воєнного корабля до Середземного моря домі, то можемо бути певні, що він глядять за чимсь багатим важчим, ніж лиш за престижем британської морської побіди на Середземному морю!

Все залежить від прогнозу, якщо вони пробували наїзду на Англію, якщо знову оборона Британії станеться така тяжка, що з одної сторони Британія буде в небезпеці, підчас коли з другої сторони Німеччина буде досить ослаблена, щоб могла побити Англію, тоді зможемо побачити активний виступ Росії.

Може бути, що знайдеться багато таких, яким не сподобається гадка розгрому Німеччини при допомозі Росії і коштом поганого будучини для цілого європейського континенту. Однак буде помилкою в такий спосіб глядіти на цю справу, бо є очевидне, що все залежатиме від вислідів „Битви за Британію“. Якщо ця битва скінчиться успішно для альянтів, то це зможе прискорити впадок нацистського режиму. Якщо ні, то не треба в часі боротьби на життя і смерть обтяжувати своєю совістю скрупулами про речі, які не зможемо відвернути ні яким чином, без попереднього покінчення з Гітлером.

На кінці своєї статті пише Ендерс, що коли на цій місці має передбачитись вислід війни, то полишається ще до вирішення питання будучих взаємин між Британією й Росією. До безпосереднього тертя між ними ледви чи будуть які причини, а якщо були які причини до тертя, навіть через Індію, то вони правдоподібно будуть виминатись. Бо Росія буде занята величезним завданням організації і реорганізації. А якщо вона в тім або іншій часі не буде склонною показуватись занадто приязною, то вона правдоподібно буде старатись укривати свій неприхильний настрій, в надії, що Британія потім, як витягла для неї стількі каштанів з огню, допоможе їй теж витягнути японський каштан!

Чи це добрий розрахунок?

Ми передали думки Ендерса про цю важну справу, якою є справа британсько-російського зближення. Треба зазначити, що є багато людей в англосаксонському світі, що так думають як Ендерс. І тому саме його думки вартують глибокої застанови. Ті думки обертаються біля того, що Совети, скорше чи пізніше, таки перекинуться на сторону Великої Британії. І тим вияснюється теперішнє неутральне відношення Великої Британії до Советів.

Нам здається, що той британський розрахунок не є правильний. Та можливо, що не треба буде довго ждати, щоб переконатись, як саме та справа маєтись. Можливо, що навіть найближчі події на Балкані кинуть більше світла на ту проблему. Поки це не станеться, ми далі будемо тої думки, що Совети разом з Німеччиною грають в одну гру, коли іде про нищення Великої Британії. Тільки Сталін робить це дуже хитро.

Обмеження скорості іздав авіама на 35 миль на годину зменшило до половини число нещасливих випадків на дорогах у Бомбаю в Індії.

У Британії продавали недавно тузін яєць за 60 центів.

С. ЧЕРКАСЕНКО.

ПРИГОДИ МОЛОДОГО ЛИЦАРЯ

РОМАН З КОЗАЦЬКИХ ЧАСІВ

ТОМ I.

(20)

— Ну, то бувай здоров, пане-брате! Дуже радий, що побачився з тобою, а то все чекав і не знав, на яку ступити в цій справі... Отже, ти махнув рукою на Запоріжжя? Як так, то ще зустрінемося не раз. А то може й на весілля покличеш, — засміявся січовик.

— Чогож, засміявся Павло, — дай Бог діждати, то й покличу.

— Спасибі, пане-брате, прийдучи... Ще й затанцюю на весіллях!

В цю хвилину поуз них пройшла з кошиком Василиха, кинула на запорожця сердитий погляд і, грюкнувши хвірткою, ввійшла у двір.

— Ненька твоя, либонь? — спитав Крига, проводячи стару очима.

— Егеж,

— Бачив тоді, як на тебе напали городові. Йі тоді сердита була.

— Вони такі не дуже впадвали вашого брата, січовика, — все за те, що батько пішов на Січ та й слід по них загав.

— Так, так... Ну, прощай! Добраніч.

— А колиб той... — казав, відходячи, Крига, — замір свій ти чомусь перемінив, і тобі всеж такі заманулось би захити січової волі, я від того, що казав, не відрікаюся... — Не бійсь, не переміню! — махнув рукою, засміявшись, Павло. — А тобі моя порада, пане-брате: викинь із голови все це й заспокойся. Будемо приятелями.

— Хм... — муркнув Крига й почухав потилицю. — Може й правда... Прощай!

Пішов, побрязкуючи шабелем.

Почало смеркати. Павло ввійшов у двір і зацінув хвіртку на зацінку. Мати поралася мовчки коло хліву, що з нього чулося задоволене крякання кабана. Павло ввійшов у хату й засвітив свічку. На столі вже було приготовано до вечері, але тільки для нього. Ввійшла Василиха.

— А ви вже хіба повечеряли мамо? — спитав він, посміхаючись.

— Сідай он і жери мовчки! — визирнула стара й почала банити руки, буркочучи під ніс. — Повечеряла... Чи не ти тую вечерю приготував? — Не журіться, мамо, — казав, сідаючи за стіл, Павло, — ось оженюся, то невісточка все гарненько готуватиме...

— Що?! — аж крутнулася Василиха на місці. — А щоб ти не дїдав, щоб отут, у моїй хаті, поралася твоя вирлата нечупайда!...

— От тобі й маєш! — вечеряючи, правив спокійно парубок. — То ви не хочете, щоб я з Орисею побрався?

— Про мене, — відвернувшись від нього й витираючи

руки, бурчала вже спокійніше стара мати, — хоч із відьмою з Лисої гори... А до хати й господарювання зась!...

— Хм... А я думаю оце побалакати з вами та попрохати

РЕЗИГНУЄ З УРЯДУ. — Президент Аргентини, Роберто Ортіз, зрезигнував з свого становища в часі недавньої урядової кризи. Сенат замінив президента в скандалі з продажем землі на летунський майдан для армії.

вас, щоб ви поклопоталися знайти когось за старостів...

— Аякже!... Так зараз і по-лечу по сусідах.

— Бачу, що не любите ви мене...

— Аякже... чи нема за що любити!...

— Ну, то щож я маю діяти?.. Мушу дати вам спокій і не мозолити очей.

Мати з підозрінням повернула голову й глянула на нього:

— Тобто? У прийми підеш, чи як?

— Соромно в прийми йти, хоч мати Орисина й не від того...

— Щоб пак!

— Завтра вдосвіта вертаються на Січ нивозці...

— То що? Хай ідуть хоч і безвісти!...

— Піду оце попросаюся з Орисею, скажу, що ненька не хотять її за невістку, а тоді...

— Що тоді?

— Вернуся з вами попросатись, прохатиму благословити в дорогу та й собі з нивозцями на Запоріжжя.

Василиха іспитуюче глянула

на сина довгим поглядом, не сказала нічого й почала вчиняти на пиріжки. А він скінчив вечеряти, встав із-за столу, перехрестився, подякував неньці й узявся за бриля.

— Чи не того й прудис отой січовий стовбичив оце з тобою перед ворітьми, як я додому верталася? — не дивлячись на сина, почала стара.

— Та тогож, — відповів Павло.

— Ледащо прокляте! Збаламутив мені хлопця... А дівчинаж як?.. Лишаеш на поталу тому харцизії?

— А що маю робити? Коли ненька той...

— А щоб він не дїдав!.. Ненька... А ти дуже прохав неньку, щоб дозволила тобі шлюб узяти з дівчиною?..

— Та якже не прохав?..

— Хіба так просять? „Хочу одружитися з Орисею“... — перекинула вона Павла.

— „Хочу“... Добрі діти у вітяненьки поради шукають, кого їм узяти, а діставши тую пораду, благословення благають на чесний шлюб, а то — „хочу“...

(Даліше буде).

"SVOBODA,"
81-83 GRAND STREET,
P. O. Box 346
JERSEY CITY, N. J.

УВАГА! НОРТГЕМПТОН І ОКОЛИЦІ УВАГА!
УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА ГРОМАДА ОБХОДИТЬ
ДВАДЦЯТЬ-ЛІТНІЙ ЮВІЛЕЙ
 В СВОГО ІСНУВАННЯ
В ПОНЕДІЛОК, 2. ВЕРЕСНЯ (LABOR DAY) 1940
 Свято почнеться урочистою Службою Божою о год. 10. рано, після того буде спільний братерський обід, який дбайливо приготують наші Сестриці. Будуть промови визначних американців, як також і українців. — По обіді буде забавна, потім виступи шкільних дітей та дівочого хору і хорів, які прибудуть з інших околиць. Знову забави з танцями і різними несподіванками до пізньої ночі.
 Комітет запрошує все українське Громадянство з Асентани, Істон, Бетледем, Палмертон, Назарет, Бет і інші місцевості без огляду на погляди й переконання, бо тепер „время люте“. Найбільша потреба для нашого народу — це єднання, бо в єдності сила.
 Віримо, що наші заклики на це Свято і маніфестацію братньої любові, котра особливо в цей час потрібна українському народові, буде вислуханий.
КОМІТЕТ.

БАЙОН, Н. ДЖ.
ВЕЛИКИЙ РІЧНИЙ БАЛЬ
 УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ ДІМ
В СУБОТУ ВВЕЧЕР, 31. СЕРПНЯ, 1940
 ПІД Ч. 35 WEST 19th STREET, BAYONNE, N. J.
 МУЗИКА ПОПУЛЯРНОЇ ОРХЕСТРИ.
 ВСТУП 35 Ц. ПОЧАТОК В 7. ВВЕЧІР.

УВАГА! ВУНСОКЕТ, Р. АЙ. УВАГА!
УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА ГРОМАДА З ВУНСОКЕТ
 просить всіх доколичних українців на
ВЕЛИКИЙ ПІКНІК
 що відбудеться:
В НЕДІЛЮ, 1. ВЕРЕСНЯ (SEPTEMBER 1, 1940)
 НА ПЛОЩІ ПАРАФІАЛЬНІЯ БІЛЯ ЦВІНТАРЯ.
 Пікнік буде продовжуватися й у понеділок, 2. вересня. — До забав буде пригатована добріша музика. Сміяні страви і перекуски. Багато розіграшів і несподіванок. Приходьте всі громадо! Це останній в цьому сезоні Пікнік! Вразі непогоди Пікнік відбудеться в парковій частині під ч. 74 Терріс Емію.
 203

ХОЧЕ СТАТИ ГРОМАДЯНКОЮ. — Сімон Сімон, невеличка французька акторка, цілує прапор, коли ввела прохання на перші громадянські папери в Лос Анджеліс. Вона перемучена журбою про європейські відносини, як сама каже. Перед роком виїхала з Злучених-Держав, щоб ніколи не вернутися назад. Яка переміна за рік!

ЩО РОБЛЯТЬ ДЛЯ ВІЙНИ КАНАДІЙСЬКІ ЗАЛІЗНИЦІ

Канадські залізничні приготуються будувати в своїх робітних повзи (тенки) для армії. Вони також приготують уживати своїх ремісників до будівництва військових літаків. Оце виявив п. Е. Дж. Гомфрі з Торонта, віцепрезидент і генеральний менеджер східних ліній Канадської Тихо-океанської Залізничної Компанії, говорячи 13 серпня в Монреалі.

Кораблі Канадської Тихо-океанської Компанії помагають під ворожим огнем перевозити союзні війська з Дункірку. „Це вже не є тайна“, сказав він, „що один або більше наших кораблів зняли участь у цих драматичних та героїчних операціях, що відбувалися за уступленням наших військ з Нарвіку та союзних військ з Бресту та Ст. Назер. Їх обстрілювано з моря і з воздуха, та з виїмком одного з наших швидких тягарових кораблів завдяки морському досвідові своїх старшин та моряків і вічній чуйності маринарки, вони могли виконати свої призначені завдання“.

Британська адміраліція перебрала контроль всіх кораблів Канадської Тихоокеанської Залізничної і багато з них є під безпосереднім розказом адміраліції. Говорив п. Гомфрі, що „Емпрес оф Джеппен“ і інші кораблі компанії перевозили канадійців до Англії, австралійців та новозеландців до Єгипту і Англії, британські війська на Близький Схід і взагалі там, де треба було війська.

МАСОВО ЗМІНЮЮТЬ НАЗВИЩА

Винніпегський щоденник „Трібюн“ звернув увагу на масову зміну словянських назвиськ на англійські, або близькі до англійських. В останнім виданні урядової „Манітоба Газет“ є не менше, як тринадцять оголошень про зміну назвиськ. Деякі оголошують не тільки зміну назвиськ, але й зміну хрестного імені. І так Юлія Бобовський хоче на будуче називати себе Джеймс Джуліан Бобсон, Зигмунт Бобовський хоче називати себе Едвард Роберт Бобсон, Павло Шевчик бажає називати себе Пол Доглас Шелтон, М. А. Ерик — М. і А. Лайрік, Дж. Гжигонь — Дж. Грегорі, М. Козак — М. Вилс, П. Проскурняк — П. Проск, Дж. Бойчук — Дж. Бойд, Дж. Шмігельський — Дж. Емлі, А. Пилипак — А. Філіпс.

В самім „Трібюн“ зголошені такі зміни назвиськ: Михайло Батенчук, музикант, на Михайло Бартен, а родина В. П. Грабовських на Грегем.

На питання, чому вони змінюють назвиська, люди найчастіше відповідають, що хочуть, аби їх приятелі могли їх легше вимовляти. Спеціальна тяга до зміни назвиськ є у молодих вояків, які хочуть, аби їх товариші могли їх запам'ятати.

СМЕРТЕЛЬНІ ВАРТІВНИЦІ. — Деякі члени Конгресу Матерей Злучених Держав придумали постійну варту на сходах будинку Конгресу. Вони протидіють заведенню примусової військової служби. З ними розмовляє противник примусової служби, сен. Рош Голт із Вест Верджинії.

УВАГА! УКРАЇНСЬКІ ТУРИСТИ! УВАГА!

На домагання й для вигоди українських туристів, що їдуть на Світову Виставу до Нью Йорку, Н. Я., й хочуть відвідати перший наймодерніший **УКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ СІЧОВИЙ ДІМ** при 506 — 18 Ave., Newark, N. J., подаємо до відома, що в Січовім Домі в Ньюарку можете відсвятити добримі напінками й перекусками та одержати всі інформації стейту Н. Дж. й Нью Йорк та Світової Вистави. — З Січовим привітом Український Національний Січовий Дім.

Ошукався.

— Кум Іван у злості за те, що й йому не віддав грошей, вдарив мене вчора в лице й вибив два зуби, але ошукався.
 Чому?
 — Бо оба зуби були й так спорохнівiali.

НАЙКРАЩІЙ УКРАЇНСЬКИЙ ГОТЕЛЬ НА ВАКАЦІЙНИЙ ВІДПОЧИНОК

НЕ ПОМИНІТЬ ВСТУПИТИ НА ОБІД, ВЕЧЕРУ або ПЕРЕНОЧУВАТИ

У TANNERSVILLE INN
У TANNERSVILLE, PA.

У ПЕНСИЛВЕНІЙСЬКИХ ГОРАХ ПОКОНО
 ПРИ РУТІ „БОСІВ“ ГРЕЙГВІДІ І МАРЦІ.

СМАШНІ СТРАВИ ДОМАШНЬОГО ВАРЕННЯ. — ВИГІДНІ КОМНАТИ ПОДЕННО АБО ПОТІЖНЕВО. — ПРИСТУПНІ ЦІНИ.

ВЛАСНИК УКРАЇНЕЦЬ

М. МАСЛЯК.

АМЕРИКАНСЬКА СТАТУА ВІДАЄ НАЦІСТИЧНИЙ ПРИВІТ!

БІРМІНГЕМ, (Алабама). — На вершці Червоної гори в тутешній околиці поставили пам'ятник мітичному Вульканові з криці, вилятої в тутешніх фабриках. Ця статуя зображає торговельну марку промисловців міста Бирмінгему. Та стала заважкою. Глядачі звертають увагу директорів місцевої поліції, що Вулькан підніс вгору руку так, як здоровлять німецькі нацисти. Директор поліції каже, що не може вдіяти нічого тому, що пам'ятник поставили фондами з Доблю Пі Ей над ним має право розпорядку лише президент Америки.

ХАТНУ ОБСТАНОВУ ВИРОБЛЯЮТЬ ІЗ МАСИ

Винайшли масу, з якої виробляють хатну обстановку, тобто столи, крісла, ліжка, комоди, шафи, тощо. Вони виглядають легко знищувальні, але в дійсності вони тривкі. Похожі на справжнє дерево, але далеко легші.

ФАРМИ

НА ПРОДАЖ

На продаж ФАРМА без інвентару, 35 акрів, 2 акри лісу, річка пливе через фарму, добра, урожайна земля, вироблена на фармі, всяка садівна, дім на 8 кімнат, велика столова, стайня на корови і коні, курники, гараж, в хаті електрика, фарма позложена при добрій цементованій стейтовій дорозі в Sharon Springs, N. Y. Одна миля до міста. Прошу гостинності на адресу: листом або особисто від години 5-6 вечором до: 200-4
PETER MARCHUK,
 23-46 — 28th St., Astoria, L. I., N. Y.

Д-Р ЮРІЙ АНДРЕЙКО
УКРАЇНСЬКИЙ ЛІКАР,
ХІРУРГ І АКУШЕР
 321 E. 18th STREET,
 between 1st and 2nd Avenues,
 NEW YORK, N. Y.
 Tel. GRAMERCY 5-2410.
 Урядові години: рано від 10 до 12. Ввечір від 6 до 8, а в неділю рано від 10 до 12.

Даром пробка ЗІЛЛЯ МІЛЕРТОН LAXATIVE

Тепер є небувала нагода для всіх, що терплять на домагання шлуночка й випробували кошти і ліки й зела, а не наїшли полегшіння. Тим усім поручуємо спробувати даром Зілля Мілертона, котрі не загартоються ні варитися, а спокійнається в натуральній формі. По життєві врізки переконатися, як скрутно діють в домаганнях таких, як кишені шлуночка, гази, несприятливий, запір, брак апетиту, білий голови й інші домагання, котрі походять зо злого травлення. Щоби переконатися, пишіть по пробку.

Спеціальна Оферта

по знижених цінах.

1 Package Millerton .75
 2 " " 1.25
 3 " " 1.75
 6 " " 3.00

Питайте за зіллям Мілертон у вашій сусідній аптеці, а як там його не мають, то пишіть до: J. S. MILLER, Inc., Dept. U., P. O. Box 628, Newark, N. J. Single package not sent C.O.D. Small postage stamps acceptable. Ці ціни важливі лише при замовленні просто з головного офісу.

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК НА ФІЛІАДЕЛЬФІО

МИХАЙЛО НАСЕВИЧ
 cor. FRANKLIN & BROWN STS.,
 PHILADELPHIA, PA.
 Tel. Market 1320
 ОБСЛУГА В ДЕНЬ І В НОЧІ

SAMUEL P. KANAI
 Український ПОГРЕБНИК
 Цілий похорон навіть за \$150
 433 State St.,
 PERTH AMBOY, N.J.
 Phone: P. A. 4-4646

МИРОН ЛИТВИН
 УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
 Без ріжниць як далеко позв. Ньюарком. Вразі потреби телефонуйте до нас. Обслуга шира і чесна. — Office:
 383 MORRIS AVENUE,
 cor. Springfield Ave.
 NEWARK, N. J.
 Phone: Essex 3-5347

ІВАН БУНЬКО
 УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
 заряджує погребам по ціні так низькій як \$150.
 Обслуга найкраща.

JOHN BUNKO
 Licensed Undertaker & Embalmer
 437 E. 5th ST., NEW YORK CITY.
 Dignified funerals as low as \$150.
 Telephone: GRamercy 7-7661.

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
 ЗАНІМАЄСЬ ПОХОРОНАМИ В BRONX, BROOKLYN, NEW YORK І ОКОЛИЦІ
 129 EAST 7th STREET, NEW YORK, N. Y.
 Tel.: Orchard 4-2568
 BRANCH OFFICE & CHAPEL: 707 PROSPECT AVENUE, (cor. E. 155 St.), BRONX, N. Y. Tel. Melrose 5-6577

ВЯЧЕСЛАВ БУДЗИНОВСЬКИЙ НЕБІЖЧИК ХОДИТЬ

Історичне оповідання про ціліяні вихотські й купецькі інтриги в часі, коли історична Польща правила Україною, а турки правили на Ізюмлі на неї на грабиди.
 ЦІНА 75 ЦЕНТІВ.
 "СВОБОДА"
 81-83 GRAND STREET,
 P. O. BOX 344
 JERSEY CITY, N. J.

ТАРЗАН, ч. 92. Що він бачив?

BONGDU SWERT KEYDO INTO HIS HAIRY ARMS. THE BOY WOULD SERVE TARZAN'S PURPOSE AS WELL AS ANY OTHER.

Богду вхопив Кейда в свої волосисті руки. Він думав, що хлопець так само стане в пригоді Тарзанові як і хтонебудь з цього племені.

KEYDO FOUGHT LIKE A LITTLE LION, BUT THE APE HELD HIM STRONGLY.

Кейдо боровся як молодий лев, але малпа тримала його сильно.

BONGDU TOOK TO THE TREES. THE APE'S FEARS ABATED IN THE THRILL OF FLYING, AS THEY TRAVELED FAR INTO THE NIGHT.

Богду кинувся на дерева. Перестрах минув хлопця, коли він засмакував у скаканні по деревах в їхній подорожі проти ночі.

FINALLY THE APE SWERVED TOWARD A DISTANT CAMPFIRE. NEAR IT HE HALTED. KEYDO LOOKED DOWN, AGHAST AT WHAT HE SAW!

Вкінці малпа повернула в сторну далекого вогнища. Коли до нього зблизилися, Кейдо поглянув у діл і що то він там побачив!